Del Medesimo.

ΕΡΩΣ ΠΑΙΖΩΝ.

Ε'Μοί δοθὲν τὸ τόξον,
Ε'μοί φαρέτρα χρυσᾶ
Ε'μοί δοθὲν βέλεσσιν
Ε'ρασμίοισι τύπτειν.
Ε'χω τά μοι φίλ' αἰεὶ,
Ε'πιτρέπω δὲ ἔπω
Βροτοῖσι φιλτάτοις περ
Ε'λαφρὸς εἰμὶ γὰρ παῖς
Πονεῖν φιλῶν γε πλεῖστα.
Ο'σοι ἔασ' ἔρωτος
Α'παντες, οἵ τι μικκὸν
Τὸ ἀδύ τοι ἔγευσαν,
Ε'μὸν τὸ ἔργον αἰεί.
Χάριν δὲ μοι ἔχουσιν
Γανύμενοι ἅπαντες,
Πυκνοί με καὶ σέβονται.
Ο'θεν μένω μὲν ἁβρὸς
Α'ει, ἀγηραός τε·
Φίλος Θεοῖς ἅπασιν,
Θεαῖσι, καὶ τε Νύμφαις,
Υ'περτάτῳ τε Ζανί·
Πρὸς ὃν θέλω ἵπταθαι
Τὸν ὧδ' ὁρᾶν ἀπ' ἔργω
Βέλη τὰ κάτι θερμὰ,
Νέω σοφωτάτω, καὶ
Ρᾶ φαιδίμω τυπέντος.
Ε'παινον ἄξιον, καὶ
Γέρας μέγιστον οἴσω.